

Filozofická fakulta Jihočeské univerzity, Ústav bohemistiky

Posudek bakalářské práce

Autor/ka práce a studijní obor: Hana Wagnerová, Bohemistika

Název práce: Fantastická povídka v české literatuře na konci 19. století a Karel Švanda ze Semčic

Vedoucí bakalářské práce: Mgr. Veronika Faktorová, Ph.D.

HODNOCENÉ ASPEKTY PRÁCE		A	B	C	N	NN
1	Samostatnost zpracování, porozumění problematice, originalita práce		x			
2	Formulace cílů práce a jejich splnění	x				
3	Koncepce a struktura práce (úplnost, logická posloupnost a vyváženost kapitol, rozsah práce)	x				
4	Práce s literaturou/ s prameny (stav bádání, využití databází, práce s cizojazyčnou literaturou, interpretace a kritická reflexe textů, výběr a úplnost pramenné databáze, její kritika a interpretace)	x				
5	Adekvátnost použitých metod a jejich aplikace	x				
6	Formulace závěrů, příp. výsledky výzkumu	x				
7	Formální stránka práce (grafická úprava, jazyková a stylistická úroveň)		x			
8	Formální stránka práce (citační praxe a bibliografické odkazy)	x				

A = výborně	B = velmi dobře	C = dobře	N = nelze hodnotit	NN = nevyhověl/a
-------------	-----------------	-----------	--------------------	------------------

Slovní vyjádření, náměty a otázky k obhajobě:

Heuristická a analytická část práce je na velmi dobré úrovni a přináší řadu nových poznatků, cenné jsou zejména kapitoly zpracovávající dobovou kritickou recepci povídek Pavla Švandy ze Semčic, kdy autorka adekvátně využila dostupných elektronických databází (RETROBI, CASLIN). Evidované kritiky dokládají, že Švandovo dílo bylo přijímáno spíše negativně. Příznačný je v tomto ohledu autorkou citovaný výrok Jana Herbena, jenž pochybuje: „jaký takové povídky mají účel umělecký, literární, společenský, vůbec jaký to smysl, v dnešních dnech zpracovávat nevkusné a škaredé pleskanice o tančících a plačících mrtvolách“ (1892, s. 568). Na druhé straně měřítko kritiků posuzujících Švandovo dílo bylo vysoké, zpravidla totiž srovnávali Švandu s E. A. Poeem nebo J. Arbesem, tedy s autoritami žánru, a de facto i jeho „otci zakladateli“ (Poe měl tuto pozici samozřejmě v širším rozsahu světové literatury, Arbes v českém literárním kontextu). Částečné zastání nacházel Švanda u F. X. Šaldy a V. Tilleho, kteří upozornili, že se Švanda pokouší zvrátit dominanci realistické literatury vyhýbající se všemu fantastickému a

abnormálnímu. Tito kritici rovněž rozšiřovali souvislosti Švandovy tvorby s jinými díly, kromě obligátního E. A. Poea jmenovali i pozdější německé romantiky E. T. A. Hoffmanna nebo H. Ch. Grabbeho, případně povšechně mluvili o „moderních proudech současné literatury“. Práce Hany Wágnerové upozorňuje, že konkrétně by zde mohli být myšleni představitelé vídeňské moderny, zejména pak jeden z jejích hlavních představitelů, Athur Schnitzler (jaké typologické shody mezi Švandovým a Schnitzlerovým dílem se nabízejí, by Hana Wágnerová mohla blíže objasnit v průběhu obhajoby, její práce v tomto ohledu mnohé naznačuje).

Zatímco výše uvedená část práce si zasluhuje ocenění, výhrady by mohly být vzneseny vůči teoretické části práce, týkající se vymezení fantastické literatury. Autorka tu zcela spoléhá na knihu Jiřího Šrámka *Morfologie fantastické povídky* (1993), aniž by ji nějak kriticky reflektovala, byť seznam literatury dokládá, že obsáhla i jiné práce na dané téma (Dědinová, Dunker, Trillová). Komparace teoretické literatury by byla jistě dalším přínosem, bohužel se realizuje jen ojediněle.

Zřídka se objevují chyby v interpunkci, překlepy a stylistické neobratnosti.

Bakalářskou práci hodnotím jako zdařilou a **doporučuji ji** k obhajobě.

Navrhovaná klasifikace: výborně

V Českých Budějovicích 20. 5. 2019

.....
podpis vedoucího bakalářské práce

Stupeň klasifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------	-------------	-------	-----------